

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218011865
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2218011865.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci proti obžalovanému S. O., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19.11.2018 č. k. 1T/120/2018-284, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3.10.2019 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:

S. O., nar. XX.XX.XXXX v T. X., trvale bytom Q. P., D. ul. XXXX/XXB, okr. T. X.,

odsudzuje:

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 4.000 eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

III. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku s použitím § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú spoločnosť Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Žilina, P.O.Hviezdoslava 26, Žilina, IČO:35 937 874, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda bol obžalovaný S. O. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno 2) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 02.10.2017, v čase o 10:00 hod., v meste Veľký Meder, okres Dunajská Streda, viedol svoje motorové vozidlo továrenskej značky Hummer H3, evid. č. DS-990DA, čiernej farby, po vedľajšej ulici Bitúnková k hlavnej Želiarskej ulici, kde v križovatke uvedených ulíc, napriek príkazu dopravnej značky „Stoj, daj prednosť v jazde!“ počas vchádzania a odbočovania vľavo na Želiarsku ulicu, nedal prednosť vjazde cyklistke Y. W. nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom Q. P., ul. H. XXXX/X, prichádzajúcej po hlavnej ceste sprava, v dôsledku čoho medzi nimi došlo k dopravnej nehode, následkom čoho cyklistka Y.

W. pri zrážke a následnom páde na cestu utrpela rozsiahly polytraumatizmus s viacerými diagnózami, a to pomliaždenie mozgu, subarachnoidálne krvácanie pod mäkkú plenu mozgovú, zlomeninu klenby lebečnej vľavo, sériovú blokovú zlomeninu II. až IX. rebra vľavo, pomliaždenie pľúc vľavo, trieštivú zlomeninu I. kľúčnej kosti, úrazový pneumotorax vľavo, úrazový hemothorax vľavo, ktorých liečba trvala od 02.10.2017 do 13.04.2018 a z medicínskeho hľadiska sú považované za zranenia ťažké, čím obvinený ako vodič porušil svoju povinnosť uloženú v zmysle § 137 ods. 2 písm. c), písm. h) v spojení s ustanovením § 20 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Za to súd obžalovanému podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona pri použití § 38 ods. 3 a § 36 písm. l) Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výške 2.500,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, pre prípad zmarenia peňažného trestu súd obžalovanému uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla akéhokoľvek druhu na 14 (štrnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, a to proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že vo výroku o treste ako aj v absencii výroku o náhrade škody považuje rozhodnutie súdu za nezákonné. Namietá, že súdom uložený trest je vzhľadom na osobu obžalovaného neprimerane mierny. Obžalovaný bol doposiaľ 4x súdne trestaný (v roku 2000 aj za dopravnú nehodu, kde mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 15 mesiacov), a hoci sa na neho v súčasnej dobe hľadí akoby nebol odsúdený, uvedenú skutočnosť je potrebné zohľadniť pri komplexnom hodnotení osoby obvinenej. U obžalovaného ide o nedisciplinovaného vodiča, ktorý má len v aktuálnom výpise z evidencie priestupkov 8 záznamov (v EKV 12), pričom každý jeden záznam je za porušenie pravidiel cestnej premávky. Poukázal taktiež na to, že obvinený sa dopustil priestupku na úseky cestnej premávky - rýchlosť jazdy len dva dni po spôsobení dopravnej nehody (dňa 04.10.2017). Má zato, že samotná skutočnosť, že obžalovaný poskytol poškodenej náhradu škody podľa uzatvorenej dohody, ako aj jeho priznanie, nemôže odôvodňovať uloženie trestu v súdom uloženej výške, pri zohľadnení vyššie uvedeného. Vzhľadom na uvedené považuje trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá uložený pri samej dolnej hranici stanovenej sadzby za neprimerane mierny a v rozpore s § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Obžalovanému mal byť uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere minimálne 20 a viac mesiacov. Súčasne považuje aj peňažný trest vo výške 2.500,- Eur za neprimerane mierny, obžalovanému mal byť vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uložený buď podmienený trest odňatia slobody v trvaní min. 1 rok, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, alternatívne peňažný trest vo výmere minimálne 4.000,- Eur. Zároveň sa nestotožňuje s argumentáciou súdu ohľadom absencie výroku o náhrade škody v prospech Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Poisťovní, na ktorú prešiel nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom, z titulu poskytnutého plnenia voči poškodenému (§ 46 ods. 3 Tr. por), treba pri splnení zákonných podmienok priznať procesné postavenie právneho nástupcu poškodeného podľa § 48 ods. 4 Tr. por. Všeobecná zdravotná poisťovňa má v danom prípade nepochybne procesné postavenie poškodeného, pričom k trestnému konaniu sa riadne pripojila a žiadala náhradu škody podľa vyčíslenia. Vzhľadom na uvedené bolo povinnosťou súdu o predmetnom nároku na náhradu škody (u poškodeného Všeobecnej zdravotnej poisťovne) zákonným spôsobom rozhodnúť. Krajský súd rozhodoval o odvolaní prokurátora na verejnom zasadnutí. Prokurátor navrhol odvolaniu vyhovieť a rozhodnúť o nároku poškodenej spoločnosti Všeobecnej zdravotnej poisťovne buď priznaním nároku na náhradu škody alebo odkázaním na civilný proces. Obhajca obžalovaného navrhol prvostupňový rozsudok potvrdiť. Má za to, že obžalovaný s OČTK spolupracoval, ku skutku sa priznal, snažil sa počas celého konania odstrániť následok svojho protiprávneho konania, ospravedlnil sa poškodenej, uzavrel s ňou dohodu o urovaní, vyplatil jej sumu 5.000,- Eur. Čo sa týka nároku Všeobecnej zdravotnej poisťovne, navrhuje v zhode s návrhom prokurátora odkázať na civilný proces. Verejné zasadnutie súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k odvolaniu prokurátora nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Prokurátor podal odvolanie ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote. Prokurátor podal odvolanie proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania prokurátora smerujúce čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a absencie výroku o náhrade škody poškodenému, obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tieto výroky.

Krajský súd zhodne s odvolacou námietkou prokurátora považuje trest uložený okresným súdom za neprimerane mierny. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, pričom rozhodnutím Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3 T 65/00 zo dňa 07.07.2000 bol odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol okrem iného uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 15 mesiacov. Aj napriek skutočnosti, že sa v uvedenom prípade na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený, táto fikcia nebráni tomu, aby sa súd pri hodnotení osoby páchatel'a prizeral na skutočnosť, že páchatel' opakovane spáchal trestný čin, a aby z toho vyvodil príslušné závery z hľadiska sklonu páchatel'a k trestnej činnosti, jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy. Z výpisu z evidencie priestupkov bolo taktiež zistené, že obžalovaný sa dopustil ku dňu spáchania trestného činu, pre ktorý je v súčasnosti trestne stíhaný, celkovo siedmich priestupkov na úseku cestnej dopravy.

Z uvedeného možno vyvodiť záver, že obžalovaný opakovane porušuje pravidlá cestnej premávky, a tým preukazuje značnú nedisciplinovanosť pri vedení motorového vozidla. Prístup obžalovaného k dodržiavaniu pravidiel cestnej premávky má teda evidentne spoločensky nepriaznivý charakter. Doterajšie opatrenia spočívajúce v uložení zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 15 mesiacov a ukladaní pokút v rámci priestupkových konaní očividne neboli pre obžalovaného dostatočným poučením. Vykonaným dokazovaním bolo teda preukázané, že u obžalovaného sa jedná o nedisciplinovaného vodiča a trestná minulosť obžalovaného odôvodňuje uloženie prísnejšieho trestu. Okresným súdom uložený trest

ako celok nezohľadňuje účel trestu, nie je trestom primeraným, odôvodneným a zákonným a ako taký nezodpovedá záujmu štátu na individuálnej prevencii i na generálnej prevencii, a teda nemôže splniť výchovný účel trestu u obžalovaného, aby sa v budúcnosti už podobného konania nedopustil.

Aj napriek skutočnosti, že obžalovaný svoj skutok oľutoval, priznal sa k spáchaniu trestného činu a poškodenej Y. W. poskytol náhradu škody je dôvodná odvolacia námietka prokurátora k nutnosti uloženia prísnejšieho trestu, a to jednak peňažného a jednak trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 4.000 Eur, s ohľadom na trestnú minulosť a závažnosť konania obžalovaného, ktorý dostatočne splní účel trestu. Obligatórne potom krajský súd ukladal aj náhradný trest odňatia slobody, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, a to vo výmere 18 mesiacov. Súčasne obžalovanému krajský súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 20 mesiacov.

Prokurátor vo svojom odvolaní taktiež namietal nesprávny postup okresného súdu v súvislosti s absenciou výroku o náhrade škody v prospech Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Krajský súd v tomto smere uvádza, že Všeobecná zdravotná poisťovňa má rovnako ako poškodenej Y. W. postavenie poškodeného z titulu náhrady za poskytnutia zdravotnej starostlivosti poškodenej Y. W., pričom svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutie zdravotnej starostlivosti si riadne a včas uplatnila ešte v prípravnom konaní podaním zo dňa 19.06.2018.

Okresný súd vo vzťahu k nároku poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne nepostopoval v súlade so zákonom, keď len v odôvodnení napadnutého uznesenia skonštatoval, že o náhrade škody nerozhodoval, keďže mala možnosť si odo dňa dopravnej nehody svoje nároku na náhradu škody uplatniť cestou zákonného poistenia motorového vozidla.

V zmysle § 287 ods. 1 v spojení s § 288 ods. 1 Trestného poriadku, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený, prípadne ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces. Okresný súd v zmysle uvedeného bol teda povinný vo výroku rozhodnúť o nároku poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne, nakoľko táto má postavenie poškodenej a nárok si riadne a včas uplatnila. Vzhľadom k tomu krajský súd zároveň rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku s použitím § 288 ods. 1 Trestného poriadku, tak, že odkázal poškodenú spoločnosť Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Žilina, P.O.Hviezdoslava 26, Žilina, IČO:35 937 874, s nárokom na náhradu škody na civilný proces, pretože na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.